

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonae, 1673

§. 4. De Clausula Plenit. Potestatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](#)

- rem, ignorantiam deceptionem, & sic purgat vitium subreptionis, adeo ut nemorit audiendus contra id, quod Princeps ait, se ex certa scientia fecisse. Bald. in extrav. imperialis. Quinto, Supplet defectum solemnitatum, non quidem essentialium, sed accidentalium. Rota decis. 234. in novis. l. si quis, ff. de legat. 3. Sexto facit reviviscere Privilegia antiquata, etiam per Bullam revocata, adeo ut non sit opus facere mentionem talis Bullae, aut illi derogare, quia haec clausula habet vim novae concessionis, & revalidandi invalida. Gloss. c. sicut grave, & c. veniens. de transl. & c. quia diversitas. de conc. præb. Rosell. v. absolutio. Portel. v. priv. confir. Sigil. à Bonon. in tract. de elct. p. 2. p. 2. c. 4. dub. 26. Junipar. in dff. iur. pont. 7. d. 2. q. 2. c. 3. Mirand. in man. to. quest. 45. arr. primo. Donat. ret. regul. to. 1. tract. 1. question. 3. Bordon. in conf. regul. to. 2. ref. 52. Marcellin. à Sancto Benedict. in comp. privil. Ful. v. privilegia. in notab. & Chaffaing. 7 p. 1. tract. 1. c. 2. prop. 4. Fallit tamen secundum aliquos ipsorum, si privilegium foret revocatum per jus commune, vel per concilium generale. Quamvis alii velint etiam hoc casu clausulam operari.

§. I V.

De Clausula: ex Plenitudine Potestatis.

SUMMARIUM.

1. Plenitudo potestatis quibus tribuitur.
2. Eius effectus. & seqq.
3. De potestate Principis dubitare nefas.
4. Nemo potest ei dicere, cur ita facit.
5. In Principe semper presumuntur iusta causa.
6. Non potest contra Principem prescribi plenitudo potestatis.
7. Nec potest ille a se abdicare, aut exhaustire.

Plenitudo potestatis adscribitur omnibus Principi non recognoscenti in suo statu superiori, & alias appellatur summa iuris, seu absoluta, vel extraordinaaria potestas, absoluta inquam, quia ab omni legum obligatione libera, & exempta, a nullo dependens, supra omnia iura, ad omne quod non sit intrinsecum nullum se extendens, & omnia potens, etiam quadrata aquare rotundis, inquit Host. in cap. novis & c. cum renfent. deudic. & cap. quanto de transl. Panorm. cap. cum renfent. et. Gammari. ea. licet de ret. permitt. in 6. Et Franc. eod. in rubr. de testa. Per hanc potestatem Principis iura condit, interpretatur, & mutat, ut fusè tractant DD. cap. que in Ecclesiasticis, de const. & fin. C. si cont. ius vel ut. pub. Per hanc retrahunt, & mutat quod prius fecit. Felin. cap. novit. cit. & Bald. l. 2. C. de servit. & aqua. Per hanc aufert uni ius suum, & rem suam, & alteri donat. l. item si verberatum. ff. de rei vend. l. quaris. ff. de nat. ret. Legit. l. fin. C. si cont. ius vel ut. pub. & l. quiores. eod. de prec. imp. off. Gloss. clem. sepe. de verb. sign. s. nunc ostendendum. Per hanc deinde dispensat, & privilegia indulget. capit. propositur. de conc. præb. Et adeo Religiosè offeruntur Principibus Supremis haec potestas, ut com-

communi voce omnia jura clament, esse infar sacrilegii, dubitare de Principis potestate l.2 C.de crim.saci. Nec quisquam possit ei dicere cur ita facis. Jafon. l.re scripta C. de prec. imp. off Quia semper præsumitur justa causa motus. Gloss. c non est de ro. & l. relegati ff de pñm. Cign. & Are tin. l.cit. rescripta Panor. c. que in Ecclesiarum deconf. & c. cum venissent de iudic. & à nemiciis potest tolli à Principe, aut contra illum præscribi. Innocent. cap. bona 2 de post. pñl Panor. c. omnis de cens. Et legiſtæ l. comp. 10 ff de præſer. 30. an. Sicur nec ipse potest illam abdicare, aut exhaustire, quia non potest unquam tantum per illam concedere, quin adhuc plus sibi retineat. c. dudum de præb. in 6.

ii. Atque ex hoc quod hæc potestas est talis & tanta recte inferunt Bald. in cap. quoniam de off del. Et Corral. in tract. de privil. Quod quando privilegium aliquod dari sub ista clausula, sine dubio designatur aliqua gratia superlativa, & singularis. Adeo ut virtute illius censeatur Princeps dispensare superius jus commune si oportet, ut notat Guid. Pap. in tract. de re ſupp. Et ubi reperitur inserta, nihil poslit opponi, quominus rescriptum effectum fortiori Martil. l. unoquaque ff. de re iudic. Bald. l. 2 C. de servit. & aqua. Alciat. & Dec. id. & alii quos citat & sequitur Barbos. in tract. de claus. 41. Et aufert omnes defens. secundum Alexand. lib 2. conf 195. Et tollit ac removet omnia contraria absq. qualia derogatione, & sine clausula: non 15. iij. ibidem secundum Bald. conf 253. lib. 10. de denum virtutum subreptionis purgat, secundum Rodolphin. c. 5 de abiol. princ. pot.

16. Verum, quia hæc clausula operatur tam extraordianrios effectus, ideo numquam præsumitur. Neque Princeps voluntate uti absoluta potestate, nisi in eo actu, quidem ordinaria sustineri non po-

test, & qui sit factus ex certa scientia, ut docent Felin. c. 1. de conf. Innocent. c. innocentia de elect. Et Conrad. Lancell. in temp. c. 1. lib. 1. §. 3. Et maximè in præjudicium tertii, ut notat Rodolphin. supra cit. c. 6. Imò optimè monent Innocent. cap. cit. innocent. & post ipsum Panor. in cap. ad hec de ref. non posse Principem uti plenitudine potestatis sine causa. Et hunc 17. illum ipsi esse licitum, solummodo, cum per potestatem ordinariam non posset sufficienter suis subditis providere, sin minus illum peccare, & iniuste agere tenerique ad restitutionem illis, quos sic agendo laedit. 19. Quod verò communiter allegatur, & nos superius notavimus, posse Principem de absoluta potestate alicui rem suam tollere, debet semper intelligi, non tantum cum causa ut dicunt Innoc. c. que in Ecclesiarum de conf. Panor. eod. Et c. cum venissent de iudic. c. sua nobis de conf. & c. cum dilectus de iur. pat. Sed etiam hic quod tenetur persona laſa providerere de re aequali, & ei compensare omne damnum, quod ex sua rei ablitione patitur, ut volunt. Gloss. l. si locuſ ff. quem ad ierit. amit. & cap. unc. de de allod. in usib. fēnd. ubi Bald. Isner. & Aſſiſt. c. 1. de pace ten. Rolland. conf. 69. vol. 2. Et alii in l. 2. C. quib ex. caus fer. pro prem. lib. accep. Contra Alber. & Caſtr. l. si locuſ citat. Surd. conf. 313 & Capol. in tractat de servit. ubi. præd. Quorum opinio posset fortè admitti in caſu l. cit. si locus. Sed non tamen ad alias materias trahi. Ad quod ita loquitur Rebuff. in præben. p. 1. rit. de non toll. iur. quas. Gloss. 8. num. 35. Ista potestas absoluta, est potestas, que diabolica patiū dici debet, procedit enim à potestate iniuriosa, & est contra legem divinam, de qua superius dixi de Naboth. Et si in contra legem naturalem, civilem, & canonicam ideo qui illa utuntur effrenata deminutio, nec non consultores eorum, qui hac suggerunt, & actus eorum diabolici sunt. Quos m̄si respicunt, possidebit

possidet infernus, ubi erit fletus, & stridor dentium. Intelligite hæc, qui consulitis principibus placentia, & vobis in futurum plurimum horrenda preparatis. Hactenus Rebuff.

§. V.

De Clausula: Supplentes omnem defectum.

SUMMARIUM.

- 1 *Clausula Supplentes, quando adhibetur rescriptu.*
- 2 *Soler adjungi claus. plenir. potest ari.*
- 3 *Validat, quod ante erat invalidum.*
- 4 *Inducit dispensationem.*
- 5 *In multi non operatur, & seqg.*
- 6 *Quando habet locum, non operatur nisi in expressis.*
- 7 *Et ad effectum ut rescriptum recipiatur.*

Hec clausula solet adhiberi magis communiter, quando jura, vel privilegia innovantur, adhibeturque per viam plenitudinis potestatis, unde & moris est, ut ambae haec clausulae conjugantur in rescriptis, seu privilegiis. Et tunc operantur validando privilegium, ut is cui conceditur, possit illo uti, non obstante, quod aliæ non posset propter aliquem defectum, qui intervenit in prima illius concessione. Et hoc qualificunque sit illus defectus, modò juris positivi, quia omnes tales tolluntur virtute hujus clausulae. Clem. sepe de verb. signific. v. ceterum defectus. Imo eriamus illi versentur circa substantia actus, ut vult Alex. conf. 79. vol. I. Unde Panor. in cap. si quis de conf. ait quod haec clausula facit validum, quod ante erat invalidum. Et ratio est, quia illa positâ, censetur dispensatum, ut monet Specul. lib. I. tit. de leg. §. 6.

Secus autem dicendum de defectibus 3 juris divini, aut naturalis, quia quoad illos clausula nihil operatur. Clem. cit. sepe & Clem. pastoralis de re iud. Et Tusch. ta. I. concl. 343. Neque similiter quoad defectus surgentes ex causa naturali. Lancell. in temp. lib. I. cap. I. Neque quoad defectus substantiales. Vivian. In pract. iur. lib. 13. c. 8. (Intellige si procedant contra ius naturale aut divinum, alia locus erit opinioni Alexandri supra relatae.) Neque quoad defectum causa Barbos. de claus. 177. Neque demum quoad defectus qui concernunt personam supplicantis. Monet. c. 7. de com. vult. vol.

Quin etiam ubi haec clausula verè suppleret, non operatur, nisi in expressis, & specificatis defectibus, ut notat Lancell. supra cit. Unde v. g. si quis excommunicatus, bigamus illegitimus aut similem aliquem defectum patiens, illum tacuit in supplicatione, non suppletur per hanc clausulam, nisi rescriptum conceptum sit sub tali forma, ut evidenter appareat Principem illum scivisse, & voluisse in illo dispensare. Specul. supra cit. Et Camban. intrat. claus. Quiibus addo, quod quantum ad eosdem defectus, quos hac clausula tollit, illos non tollit quoad omnia, sed tantum per ordinem ad privilegium, cui insertum est, & ad hoc ut is cui concessum est, illo utatur, quantum verò ad alia, & alias actus, nullo modo cefetur habitatus, aut insuis defectibus dispensatus, & ita evidenter potest colligi ex ipso tenore Rescriptorum

Ponitiorum.

§. VI.